

स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि । (१०३/३६४२)

एकेषाम् इति वर्तते । स्तुत स्तोम इत्येतयोः सकारस्य छन्दसि विषये मूर्धन्यादेशो भवति एकेषामाचार्यणां
 १मतेन । २त्रिभिष्टुतस्य, ३त्रिभिस्तुतस्य । गोष्टोमं (तं. सं. ७.४.११.१) घोडशिनम्, गोस्तोमं ४घोडशिनम्
 (आप. श्रौ. २३. १२. १८) । पूर्वपदात् इत्येव सिद्धे^५ प्रपञ्चार्थम् इदम् ॥

पूर्वपदात् । (१०४/३६४३)

६छन्दसि इति वर्तते, एकेषाम् इति च । पूर्वपदस्थान्निमित्तात् ७परस्य सकारस्य मूर्धन्यादेशो भवति
 छन्दसि विषये एकेषामाचार्यणां मतेन । 'द्विषन्धिः' । (मं. ३.८.२), द्विसन्धिः । 'त्रिषन्धिः' (मं. ३.८.२),
 त्रिसन्धिः । ९मधुष्ठानम्, मधुस्थानम् । 'द्विषाहत्तं चिन्वीत' (तं. ५.६.८.२), द्विसाहत्तं चिन्वीत । असमासेऽपि
 यत् पूर्वपदं तदपि इह गृह्णते । १०^६त्रिः षमृद्धत्वाय । (ऐ. ब्रा. २.१६), त्रिः समृद्धत्वाय ॥

सुबः । (१०५/३६४४)

सुब् इति निपात ११इह गृह्णते, तस्य पूर्वपदस्थान्निमित्तात् उत्तरस्य मूर्धन्यादेशो भवति छन्दसि विषये ।
 'अभी षु णः १२सखीनाम्' (ऋ. ४.३१.३) । 'ऊर्ध्वं ऊ षु णं ऊतये' (ऋ. १.३६.१३)^{१३} ॥

सनोतेरनः । (१०६/३६७५)

सनोते:^{१४} अनकारान्तस्य सकारस्य मूर्धन्यादेशो भवति । 'गोषाः' (ऋ. ९.२.१०) । 'नृषाः' (ऋ.
 ९.२.१०)^{१५} । अनः इति किम् ? 'गोसन्नि^{१६} वाचमुदेयम्' (अ. वे. ३.२०.१०) पूर्वपदात् इत्येव सिद्धे निय-
 मार्थमिदम्^{१७} । अत्र केचित् सवनादिपाठाद् गोसन्निनियमस्य फलं न भवति इति सिसानविषयति इति प्रत्युदाहरन्ति ।
 सिसनिष्ठते: ^{१८}अप्रत्ययः । सिसनीः इत्यपरे ॥

सहेः पृतनर्ताभ्यां च । (१०७/३६४६)

पृतना^{१९}ऋत इत्येताभ्यामुत्तरस्य^{२०}सहितस्कारस्य मूर्धन्यादेशो भवति । 'पृतनाषाहम्' (ऋ. ६.७२.५) ।
 ऋताषाहम् । केचित् सहेः इति योगविभागं कुर्वन्ति^{२१} । 'ऋतीषहम्' (ऋ. ६.१४.४) इत्यत्रापि यथा स्यात् ।
 २२ऋतिशब्दस्य पूर्वपदस्य संहितायाम्^{२३}एतद् दीर्घत्वम् । अवग्रहे तु ऋतिशहम् इत्येव भवति । २४चकारोज्ञुक्त-
 समुच्चयार्थः, तेन 'ऋतीषहम्' (ऋ. ६.१४.४) इति सिद्धम् ॥

1. मतेन नास्ति ह.
2. नृभिष्टुतस्य व. इ. ड. ह.
3. नृभिः स्तुतस्य व. इ. ड. ह.
4. घोडशिनम्
- नास्ति क.
5. तस्यैव इत्यधिकम् ड.
6. वाक्यमिदं नास्ति
7. उत्तरस्य व. क.
8. आचार्यणां नास्ति व. क.
- दत्तवायः इत्यधिकम् क, तेन वाक्येऽपि भवति इत्यधिकम् ड.
10. पूर्वपदात् इति तेनेहापि भवति विषयसं
 सुविं इति दीर्घः । नश्चधातुस्थोरुभ्य इति णत्वम् इत्यधिकम् व. क. ड. इ. ह.
11. इह नास्ति इ.
12. सवीमाम् व.
13. इकः
15. जनसन्खेनकमग्मो विद् । विद्वनोरनुनासिकस्यात् इत्यधिकम् व. इ.
17. वचनम् इत्यधिकम् इ.
18. विवप्रत्ययः व.
19. ऋती क.
20. सहेः सकारस्य व.
21. इति
- इत्यधिकम् व.
22. ऋत इ.
23. एव क. इ.
24. वाक्यमिदं नास्ति ह, चकारात् ऋतिषाहम् इ.
25. ऋत-